

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Veroniky Juříčkové a soudců Filipa Dienstbiera a Štěpána Výborného v právní věci žalobce: **C. T. L.**, zastoupený opatrovníkem Mgr. Ondřejem Novákem, advokátem, sídlem Farní 19, Frýdek-Místek, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 11. 2024, č. j. OAM-1288/VL-VL17-HA06-2024, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 1. 2025, č. j. 18 Az 29/2024-20,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému opatrovníku Mgr. Ondřeji Novákovi, advokátovi, sídlem Farní 19, Frýdek-Místek, **se p ř i z n á v á** odměna za zastupování, náhrada hotových výdajů a náhrada za promeškaný čas ve výši 10 683 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 11. 2024, č. j. OAM-1288/VL-VL17-HA06-2024. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl stěžovatelovu žádost o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (stěžovatel uvedl jako důvody žádosti pouze ekonomické důvody). Z napadeného rozsudku vyplynulo, že stěžovatel byl zajištěn podle § 46a zákona o azylu v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty do 10. 2. 2025. Stěžovatel v kasační stížnosti současně požádal o ustanovení zástupce.

[2] Pro účely doručování písemností stěžovateli Nejvyšší správní soud prověřoval aktuální místo stěžovatelova pobytu, neboť jeho zajištění v zařízení pro zajištění cizinců mělo trvat do 10. 2. 2025. V této souvislosti zjistil, že v elektronické evidenci žadatelů

o mezinárodní ochranu je jako poslední místo stěžovatelova pobytu uvedeno Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty s poznámkou o příchodu stěžovatele do tohoto zařízení dne 24. 9. 2024 a jeho odchodu ze zařízení dne 28. 1. 2025 bez uvedení dalšího místa pobytu. V reakci na dotaz, jímž se Nejvyšší správní soud obrátil na žalovaného (Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky) a dále na Policii České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, bylo potvrzeno, že stěžovatel opustil dne 28. 1. 2025 Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty a od té doby není jeho adresa pobytu známa. Dne 13. 3. 2025 Správa uprchlických zařízení Ministerstva vnitra sdělila Nejvyššímu správnímu soudu podáním z téhož dne pod č. j. UT-07534/2025, že stěžovatel se v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty nenachází, neboť dne 3. 3. 2025 proběhlo jeho správní vyhoštění do země původu. Zároveň uvedla, že adresa stěžovatelova pobytu není známa. Uvedenou skutečnost k výzvě soudu potvrdila také Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, v odpovědi ze dne 21. 3. 2025, č. j. CPR-47789-22/ČJ-2024-930311-T225, doručené soudu dne 24. 3. 2025. V označeném podání současně Ředitelství služby cizinecké policie uvedlo, že stěžovatel byl dne 3. 3. 2025 v 19:25h vyhoštěn z území České republiky. Provedení letecké eskorty doložilo Ředitelství služby cizinecké policie protokolem o vyhoštění stěžovatele ze dne 6. 3. 2025, č. j. CPR-5730-6/ČJ-2025-930020-VYH.

[3] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že nejsou splněny podmínky pro věcné projednání kasační stížnosti.

[4] Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), *soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.*

[5] Podle § 33 písm. b) zákona o azylu *soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany.*

[6] Podmínkami postupu dle citovaných ustanovení se Nejvyšší správní soud ve své rozhodovací činnosti opakovaně zabýval. Již v rozsudku ze dne 14. 8. 2009, č. j. 8 Azs 21/2009-91, uvedl, že vychází-li soud ve svém rozhodnutí mj. ze skutečnosti, že je účastník řízení neznámého pobytu, musí být ověření této skutečnosti přiměřeně aktuální. V rozsudku ze dne 26. 5. 2005, č. j. 7 Azs 271/2004 - 58, č. 707/2005 Sb. NSS, pak vyslovil, že „*nemožnost zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu (§ 33 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu) [je] dána jen tam, kde (...) soud vyvíjel požadované úsilí ke zjištění místa pobytu žadatele (...) a přes toto úsilí a případně další pátrání v příslušných evidencích (...) pobyt žadatele nebyl zjištěn a zůstal neznámý.*“

[7] Nejvyšší správní soud opakovaně provedl lustraci pobytu stěžovatele v elektronické evidenci žadatelů o mezinárodní ochranu, přičemž zjištění, že aktuální místo pobytu stěžovatele není známo, potvrdil k opakovaným dotazům soudu žalovaný, Správa uprchlických zařízení i Ředitelství služby cizinecké policie, které soudu zároveň potvrdilo a doložilo, že dne 3. 3. 2025 došlo k realizaci správního vyhoštění stěžovatele zpět do země původu.

[8] Nejvyšší správní soud využil dostupných možností k tomu, aby zjistil místo stěžovatelova pobytu. Vzhledem k tomu, že se toto místo zjistit nepodařilo, řízení

pokračování

o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.) ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu zastavil.

[9] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno.

[10] Stěžovateli byl v řízení o kasační stížnosti ustanoven k ochraně jeho práv opatrovník Mgr. Ondřej Novák, advokát. Podle § 35 odst. 10 části věty první za středníkem s. ř. s. platí v takovém případě hotové výdaje a odměnu ustanoveného zástupce stát. Podle § 7 bodu 5 a § 9 odst. 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), náleží ustanovenému opatrovníkovi odměna za jeden úkon právní služby ve výši 4 620 Kč podle § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu spočívající v přípravě a převzetí zastoupení (je-li zástupce ustanoven soudem), ve spojení s nahlížením do spisu u Nejvyššího správního soudu, které proběhlo dne 4. 3. 2025. Ustanovený opatrovník sice uplatnil nahlížení do spisu jako samostatný úkon právní služby, avšak podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu platí, že tento úkon je považován za součást úkonu převzetí a přípravy zastoupení (viz např. již usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2008, č. j. 5 Azs 33/2008-40, či rozsudek ze dne 14. 1. 2021, č. j. 9 Azs 228/2020-53). Nahlížení do spisu totiž současně nahrazuje první poradu s klientem, která je podmínkou pro přiznání odměny za tento úkon. První poradu se stěžovatelem opatrovník nedoložil (a s ohledem na realizaci správního vyhoštění dne 3. 3. 2025 již nemohla proběhnout). Podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu náleží za jeden úkon právní služby také náhrada hotových výdajů v paušální částce 450 Kč. Úkon spočívající v doplnění kasační stížnosti, k němuž došlo dne 11. 3. 2025, Nejvyšší správní soud nepovažoval za účelně vynaložený v situaci, kdy opatrovník byl soudem informován o tom, že po opětovném prověření stěžovatelova místa pobytu přistoupí k zastavení řízení dle § 33 písm. b) zákona o azylu ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. (ve spojení s § 120 s. ř. s.).

[11] Náklady řízení dále spočívají v náhradě cestovních výdajů za cestu k Nejvyššímu správnímu soudu (za účelem nahlížení do spisu) a zpět do sídla advokátní kanceláře dle § 13 odst. 5 advokátního tarifu. Podle § 157 odst. 3 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, sestávají jízdní (cestovní) výdaje ze základní náhrady za používání silničního motorového vozidla za každý 1 km jízdy (ve výši 5,80 Kč) a z náhrady výdajů za spotřebovanou pohonnou hmotu (ve výši 35,80 Kč za 1 litr benzínu 95 oktanů dle vyhlášky č. 475/2024 Sb., o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad pro rok 2025). Zástupce uskutečnil cestu na trase Frýdek-Místek, Brno a zpět v délce 334 km, a to automobilem zn. Škoda Fabia. Výše základní náhrady za použití osobního automobilu tedy činí 1937,20 Kč. Náhrada výdajů za spotřebovanou pohonnou hmotu při průměrné spotřebě 5,2 l/100 km, jak vyplývá z doložené fotokopie technického průkazu vozidla, činí 621,77 Kč. Podle § 14 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu náleží opatrovníku též náhrada za čas promeškaný v souvislosti s poskytnutím právní služby při úkonu prováděném v místě, které není sídlem advokáta, a to za čas strávený cestou do tohoto místa a zpět. Zástupce promeškal cestou k Nejvyššímu správnímu soudu

a zpět čas v rozsahu osmi půlhodin, proto mu soud přiznal dle § 14 odst. 3 advokátního tarifu náhradu v částce 1 200 Kč (8 x 150 Kč).

[12] Celková výše odměny ustanoveného opatrovníka, náhrady hotových výdajů a náhrady za promeškaný čas činí 8 828,97 Kč. Vzhledem k tomu, že ustanovený opatrovník je podle § 57 odst. 2 věty za středníkem s. ř. s. společníkem právnické osoby zřízené podle zvláštních právních předpisů upravujících výkon advokacie a plátcem daně z přidané hodnoty je tato právnická osoba, zvyšuje se přiznaná částka o náhradu této daně ve výši 1854,08 Kč. Celkem tedy Nejvyšší správní soud přiznal ustanovenému opatrovníkovi částku ve výši 10 683 Kč (po zaokrouhlení). K uhrazení této částky byla stanovena přiměřená lhůta jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. dubna 2025

Mgr. Ing. Veronika Juříčková
předsedkyně senátu